

Ob poznavanju domače in tuje strokovne literature, s strogim metodološkim pristopom in z intenzivnim terenskim delom je tako Tone Cevc sledil razvoju našega ljudskega stavbarstva od prazgodovinskih naravnih zavetišč zijalk, drvarskih skorjev, kraških hišk, do pastirskih in planšarskih koč naših Alp, pa vse do kmečke hiše in naselij. Tu so omenjena samo glavna dela. Njegova bibliografija je sestavljena iz obilice manjših prispevkov, ki kakor kamni in kamenčki pomagajo ustvariti njegov raziskovalni opus, ki ga jubilatent neutrudno dopolnjuje. Njegove raziskave so upoštevane tudi v srednjeevropskem prostoru.

Na področju slovenske etnologije so Cevčeve raziskave bistveno zapolnile vrzeli v interdisciplinarnem raziskovanju ljudskega stavbarstva.

Rajko Muršič

MURKOVA LISTINA ZA ŽIVLJENJSKO DELO ADI BAR JANŠA

Diplomirana etnologinja Ada Bar Janša je med prvimi slovenskimi etnologi zaorala ledino na področju spomeniškega varstva leta 1963 na takratnem Zavodu za spomeniško varstvo Ljubljana. Do ustanovitve novomeškega Zavoda je tako skrbela za etnološko stavbno dediščino pretežnega dela osrednje Slovenije, pri čemer je osrednjo pozornost in zanimanje posvečala škofjeloškemu področju (Poljanski in Selški dolini). Njeno strokovno delo je obsegalo evidentiranje, vrednotenje in raziskovanje etnološke stavbne dediščine, izdelavo konservatorskih programov in izvajanje prenov objektov, objave v strokovnih revijah in izdelavo spomeniškovarstvenih elaboratov ter izdajo mnenj za posege v prostor. Ko pregledujemo rezultate njenega tridesetletnega dela, lahko ugotovimo, koliko truda in prizadevanj je vložila v to, da se je na področju kulturne, predvsem etnološke stavbne dediščine, pričelo upoštevati delo etnologa. Ob štirinajstih obnovitvenih akcijah, ki jih je v tem času vodila, je danes neprecenljive vrednosti dokumentacijsko gradivo, zbrano v elaboratih, ki so bili pisani predvsem za potrebe prostorskega načrtovanja, ob tem pa so nekateri vredni tudi samostojne objave. Prav to tekstualno in fototečno gradivo kaže v primerjavi z današnjim stanjem in podobo ljudskega stavbarstva na terenu, kako mačehovski odnos je imela in žal še vedno ima naša družba do te vrste kulturne dediščine. Kolegici Barovi pripada častno mesto med etnologi svoje generacije, zato zasluži vse priznanje strokovne srenje zaradi njene vztrajnosti in že skoraj bojevitosti, s katerima je ves čas svojega strokovnega delovanja zapolnjevala svoj poklic in mu poskušala dati ustrezno mesto in pomen.

Mojca Ramšak